

بهترین ساعت در روز جهت توسل به امام جواد (ع)

[box type="shadow"]
نماز عصر در هر روز، مخصوص امام جواد (ع) است، و توسل به آنحضرت
در آن ساعت و خواندن این دعا، بسیار شایسته میباشد. [box/]

بسم رب المهدی عج

دست نوشته های معارفی امیرمحسن سلطان احمدی (سلطان احمدی دات آی آر): برخی از ساعت ها، زمان ها و مکان ها ارزش خاصی در اجابت دعای انسان دارد، چنانچه حتی انجام برخی اعمال عبادی در برخی از مکان ها ثواب بیشتری نیز دارد. مرسوم است که بهترین راه توسل و گرفتن حاجات توسل به اهل بیت(ع) است، که به واسطه آن بزرگواران انسان می تواند درخواست حاجتش را به خداوند متعال بگوید و چنانچه مصلحت و خیر انسان بود، خداوند نیز آن را برآورده می نماید.

در بین ۱۴ معصوم که همه این ۱۴ انوار مقدس از یک نور هستند، مشهور است که مردم در گرفتاری های مالی و دیگر مشکلات امور دنیوی به امام جواد (ع) متوسل می شوند و با توسل به امام جواد (ع) حاجات خود را به خداوند متعال عرضه می دارند. اما در روز یک ساعت زمانی مخصوص امام جواد (ع) نقل شده است که چنانچه در این ساعت انسان به این امام بزرگوار متوسل شود و دعایش با شرایط خاص باشد قطعاً به اجابت نزدیک تر است.

بهترین ساعت توسل به امام جواد (ع)

از این رو شیخ طوسی می‌گوید: دو ساعت پس از وقت فضیلت نماز عصر در هر روز، مخصوص امام جواد(ع) است، و توسل به آن حضرت در آن ساعت و خواندن دعا، بسیار شایسته می‌باشد.

دعای مخصوص امام جواد (ع) در این ساعت

از جمله دعاهای خواندنی در آن ساعت، دعایی است که در ذیل می‌آید:

«يا مَنْ دَعَاهُ الْمُضْطَرُّونَ فَأَجَابَهُمْ، وَ اتَّجَأَ
إِلَيْهِ الْخَائِفُونَ فَأَمَّنَّهُمْ، وَ عَبْدَهُ الطَّائِعُونَ
فَشَكَرَهُمْ، وَ شَكَرَهُ الْمُؤْمِنُونَ فَحَبَاهُمْ، وَ
أَطَاعُوهُ فَعَصَمَهُمْ، وَ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ، وَ نَسُوا
نِعْمَتَهُ فَلَمْ يُخْلِ شُكْرَهُ مِنْ قُلُوبِهِمْ، وَ
امْتَنَّ عَلَيْهِمْ فَلَمْ يَجْعَلِ اسْمَهُ مَنْسِيًّا
عِنْدَهُمْ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ بِنِ عَلِيٍّ
(عَلَيْهِمَا السَّلَامُ) حُجَّتِكَ الْبَالِغَةِ، وَ نِعْمَتِكَ
السَّابِغَةِ، وَ مَحَجَّتِكَ الْوَاضِحَةِ، وَ أَقْدَمْتُ
بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ

مُحَمَّدٍ وَ- أَنْ تَفْعَلَ بِبِي كَذًا وَ- كَذًا! (به جای عبارت
كَذًا وَ- كَذًا حاجات خود را بخواهد).

منبع: (طوسی، محمد بن الحسن، مصباح المتعبد، مصحح: اعلمی، حسین، ص ۳۶۱ - ۳۶۲، بیروت، مؤسسه الاعلمی
للمطبوعات، چاپ اول، ۱۴۱۸ق. البته در مصباح کفعمی عباراتی به این دعا اضافه شده است. ر. ک: کفعمی، ابراهیم بن
علی، المصباح (جنه الأمان الواقیه و جنه الإیمان الباقیه)، ص ۱۴۳، قم، دار الرضی (زاهدی)، چاپ دوم، ۱۴۰۵ق).

ترجمه: «ای که ناچاران او را خوانند و او پاسخشان دهد، و افراد
هراسان به او پناه بردند و او ایمنشان گرداند، و فرمانبرداران او
را عبادت کرده و او سپاسشان گوید، و مؤمنان او را سپاس گزارند و
او به ایشان هدیه دهد، و از او اطاعت کنند و او نگاهشان دارد، و
از او بخواهند و او ببخشد، و نعمتش را فراموش کنند و او سپاسش را
از دلشان بیرون نکند، و بر آنان منّت نهاد و یاد نامش را نزد
آنان فراموش نساخت. از تو می‌خواهم به حق محمد بن علی (امام جواد)
حجّت رسایت، و نعمت کاملت، و راه روشنت، و او را پیش می‌اندازم
پیشاپیش خواسته‌هایم این‌که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و
با من چنین و چنان کنی».

دعای دیگری برای این ساعت نقل شده از مرحوم کفعمی

همچنین مرحوم ابراهیم بن علی عاملی کفعمی، از عالمان شیعه در
قرن نهم هجری، نیز دعای دیگری برای این ساعت برای توسل به امام
جواد(ع) نقل کرده است:

«اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ الْأَنْوَارِ، وَ مُقَدِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ نَفْسٍ، وَ مَا تَغْيِضُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَزِدُّهُ، وَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمُقَدَّرٍ، إِذَا تَفَاقَمَ أَمْرٌ طُرِحَ عَلَيْكَ، وَ إِذَا غَلَّقَتِ الْأَبْوَابُ قُرْعَ بَابِ فَضْلِكَ، وَ إِذَا ضَاقَتِ الْحَاجَاتُ فُزِعَ إِلَيَّ سَعَهُ طَوْلِكَ، وَ إِذَا انْقَطَعَ الْأَمَلُ مِنَ الْخَلْقِ اتَّصَلَ بِكَ، وَ إِذَا وَقَعَ الْيَأْسُ مِنَ النَّاسِ وَقَفَ الرَّجَاءُ عَلَيْكَ. أَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأَوْسَبِ، الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ، وَ نَصَرْتَهُ عَلَى الْأَحْزَابِ، وَ هَدَيْتَنَا بِهِ إِلَى دَارِ الْمَأْتَبِ، وَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ الْكَرِيمِ النَّصِيبِ، الْمُتَّصِدِّقِ بِخَاتَمِهِ فِي الْمَحْرَابِ، وَ بِالْإِمَامِ الْفَاضِلِ

مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، الَّذِي سَأَلْتَهُ فَوَفَّقْتَهُ لِرَدِّ الْجَوَابِ، وَامْتَحِنْتَهُ فَعَضَّدْتَهُ بِإِلْتِوَافِيٍّ وَ الصَّوَابِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطَهَارِ، وَ أَنْ تَجْعَلَ مَوْلَاتِهِمْ لِي وَ مَحَبَّتَهُمْ عِصْمَةً مِنَ النَّارِ، وَ مَحَجَّجَهُ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ، فَقَدْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ، وَ قَدْ مَتَّهَمُوا أَمَامِي وَ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي، وَ تَعَصَّمَنِي مِنَ التَّعَرُّضِ لِمَوَاقِفِ سَخَطِكَ، وَ تَوَفَّقَنِي [لِسَبِيلِ] لِسُلُوكِ مَحَبَّتِكَ وَ مَرْضَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

(منبع: المصباح الكفعمي (جنه الأمان الواقيه و منه الإيمان الباقيه)، ص ۱۴۳ - ۱۴۴).

ترجمه: «خدایا! ای خالق نورها، و ای اندازنده دهنده شب و روز، تو میدانی آنچه را که هر زنی در رحم دارد، و آنچه را که مدت حملش در رحمها کم و زیاد میشود و هر چیز نزد تو به مقدار معینی است؛ چون کاری سخت گردد به نزد تو افکنده شود، و چون همه درها بسته شود درب فضل تو را زنند، و چون نیازها شدت گیرد به احسان وسیع تر پناه آورند، و چون امیدها از خلق ببرد به تو پیوندند، و چون نومییدی از مردم حاصل آید امیدها به تو بسته شود. از تو می‌خواهم به حق نبی او اب هر که کتاب را بر او فرستادی، و بر احزاب دشمن یاریش دادی، و ما را بدست او به خانه آخرت ره نمودی، و به امیر مؤمنان علی بن ابیطالب آن گرامی نژاد که در محراب عبادت انگشتر خویش را صدقه داد، و به امام بخشنده محمد بن علی(ع) همو که از وی پرسش شد و توفیقِ پاسخش دادی، و مورد آزمایش قرار گرفت و با توفیق و درستی نیرومندش ساختی - درود خدا بر او و خاندان پاکش باد - از تو می‌خواهم که دوستی مرا نسبت به ایشان موجب نگهداریم از آتش دوزخ و راهی به سوی خانه همیشگی قرار دهی که من به واسطه آنان دست تو سل به سوی تو دراز نموده و آنان را پیشاپیش خود و حوائج و داشته‌ام، و این‌که مرا از افتادن در معرض خشم نگهداری، و در جهت پویش راه محبت و رضایت توفیقم بخشی، ای مهربانترین مهربانان».

نکته پایانی اینکه، در زمانی که چهارشنبه‌ها توفیق خدمتگزاری در آستان مطهر امامزاده موسی مبرقع (ع) فرزند بلافضل امام جواد (ع) را داشتم، در این ساعت و در روز چهارشنبه که روز امام جواد (ع) است، جمعیت زیادی حتی برخی از بزرگان را می‌دیدم که به این مکان مقدس که مرقد مطهر پسر امام جواد (ع) است و در این روز چهارشنبه که متعلق به امام جواد (ع) است و در این ساعت که باز متعلق به امام جواد (ع) است، مشرف می‌شدند و در این ساعت ضمن خواندن دعای

مخصوص و نماز امام جواد (ع) بدین نحو به نهمین امام شیعیان جهان
متوسل می شدند و صدای زمزمه و نماز خواندن در فضای ملکوتی این
امامزاده می پیچید و یک حال و هوای خاصی چهارشنبه های این مکان
مقدس داشت.

پدیدآورنده:

به کوشش: [امیر محسن سلطان احمدی](#)

www.soltanahmadi.ir